

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -

s e s framställning till Ålands landsting med

förslag till landskapslag angående ändring av

Nr 22/1953.

landskapslagen om kommunallag för landskommun-

erna i landskapet Åland, utfärdad den 21 au-

gusti 1930.

Enligt landskapslagen den 1 februari 1949 angående ändring av

landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Å-

land, utfärdad den 21 augusti 1930 (4/49), får skattskyldig per-

son, vars inkomst efter medgivna särskilda avdrag icke överstiger

sjuttiofemtusen mark, från sin inkomst vid kommunalbeskattningen

göra ytterligare grundavdrag, då inkomsten icke överstiger trettiö-

tusen mark med minst tiotusen och högst adertontusen mark i en-

lighet med kommunalfullmäktiges för varje år fattade beslut samt

då inkomsten överstiger trettiotusen men icke sjuttiofemtusen

mark med 95 - 5 % av det fastställda avdraget. För barn och a-

doptivbarn, som den skattskyldige under skatteåret försörjt på

grund av försörjningsplikt, utgör avdraget minst fyratusen och

högst femtontusen mark jämväl i enlighet med kommunalfullmäktiges

för varje år fattade beslut.

I riket har förenämnda avdrag redan en längre tid varit betydligt högre, och nu har man gått in för en ytterligare förhöjning av dem. Uti Regeringens proposition till Riksdagen, dated den 18 september 1953, föreslås grundavdraget höjt till 25.000 - 60.000 mark och barnavdragen till 15.000 - 30.000 mark.

Landskapsstyrelsen, som anser, att de skattskyldiga i landskapets landskommuner borde såvitt möjligt åtnjuta samma avdragsförmåner som de skattskyldiga i rikets landskommuner, har uppgjort förslag till ändring av 121 § i landskapslagen om kommunalförvaltning för landskommunerna i landskapet. Visserligen kan man anse, att ifrågakomna avdrag icke äro av synnerligen stor betydelse, men dessa avdrag kunna vara nog så välkomna för barnrika familjer och samhällets lägsta inkomsttagare, varjämte de i befolkningspolitiskt hänseende kunna vara av stort värde. Med hänsyn likväl till Landstingets tidigare intagna ståndpunkt beträffande minimigränsen för barnavdraget, har landskapsstyrelsen för sin del stannat vid tiotusen mark.

I förslaget ingår ett nytt tredje moment, som är likalydande med tredje momentet i 87 § av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, samt gäller fastställande av grundavdraget,

äka makar skilt beskattas.

I fjärde momentet av förslaget föreslår landskapsstyrelsen, att även för studier avdrag finge göras, då skattskyldigs skattebetalningsförmåga genom kostnader för studierna väsentligen nedgått.

Hänvisande till förestående får landskapsstyrelsen vördsamast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 121 § i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland (9/30) skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 121.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den taxering, som för varje år skall förättas, besluta, såsom barnavdrag ytterligare avdragas minst tiotusen och högst trettiotusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatte-

året försörjt, och som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år. Då hustru skilt beskattas, må avdraget göras endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som självt har inkomst, må avdrag göras blott till den del sagda inkomst understiger det av kommunalfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 110, 111 och 112 nämnda avdrag jämte i föregående moment stadgat barnavdrag icke sextiotusen mark, må därför från i enlighet med vad kommunalfullmäktige för varje år besluta, göras ett grundavdrag med minst tjugofemtusen och högst sextiotusen mark, eller, om inkomsten överstiger sextiotusen mark, ett avdrag motsvarande nämnda belopp, minskat med en procent för varje fulla ettusen mark, varmed inkomsten överstiger sextiotusen mark.

Då äkta makar skola skilt beskattas, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget göras från den makes inkomst, som haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom stunder underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller

stående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedgått, kan från inkomsten avdragas högst femtiotusen mark. Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo beviljas fullständig befrielse från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

Har skattskyldig avlidit efter det beskattningen verkställts, kunna fullmäktige, om den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka för sin utkomst varit beroende av hans förvärv och omständigheterna äro särdeles ömmande, på ansökan efter prövning medgiva delvis eller fullständig befrielse från skattens erläggande.

Denna landskapslag skall första gången tillämpas vid kommunalbeskattningen för 1953 års inkomster och genom densamma upphäves landskapslagen den 1 februari 1949 angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930 (4/49).

Mariehamn den 4 november 1953.

landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom.